

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 37.

Ottende Session.

25de Møde.

Tirsdagen den 20de Januar.

(Fortfat.)

Madvig: Jeg skulde tillade mig, at henstille endnu en lille Bemærkning til dem, der, drevne af en vis Stemning, tænke paa at votere for denne Lov. Jeg troer, at der er en Deel, der føle en vis Modbydelighed for Hemmeligheder, især for saadanne, der ere hemmelige for dem selv. De ville have Nabenskab i Alt og see ind i alle Forhold. Disse Herrer vil jeg nu bede lægge Mærke til, at Loven fraraades af alle dem, som virkelig have at gjøre med dette Forhold som Erklæringsgivende og som Erklæringsmodtagende, at den fraraades af de Mænd, som forresten i alle Henseender sympathisere med den folkelige Opfattelse, og som arbeide og have arbeidet derfor. Deraf skulde de drage en Slutning med Hensyn til Bessaffenheden af den Hemmelighed, der finder Sted, og de Oplysninger, de ville faae ved at løse denne Hemmelighed. Der finder i disse Forhold en Fortrolighedens Hemmelighed Sted, som vil høre op, saasnart Loven er givet, og Lovens Virkning vilde være den, at de, der staae udenfor og troe, at nu skulle de faae Indblik i Sagen, de ville Intet faae at see, men kun faae tomme og indholdslose Erklæringer. Hvad de ville opnaae, er, at de ville berøve Administrationen nogle gode, tillidsfulde Erklæringer og nøde Administrationen til i en aldeles redelig Hensigt, for at faae Sandheden at vide, at gaae Omveie og søge Oplysninger udenfor den ordentlige Erklæringsvei. Det er dette, jeg troer, at denne

Lov vil føre til. Der er visse Ting, som man ikke kan ville stifte sin Næse i; thi naar man sætter den ind, faaer man Intet at see; men lader man den paagældende Sag gaae som sig uvedkommende, saa rører der sig endda Noget, som er nyttigt og nødvendigt for Beskyrelsen.

Jespersen: Da den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) meget indstændigt har opfordret alle dem, som ville stemme for denne Lov, til at godtgjøre deres Berettigelse dertil, saa skal jeg ikke undlade, skøndt jeg ikke har stor Forhaabning om, at det vil gaae dette Lovforslag bedre end det forrige, at udtale, hvorfor jeg vil stemme for det. Jeg anseer det efter den Skjæbne, dette Lovforslag har havt saa mange Gange — det har været saa ofte for paa et andet Sted og er gaaet igjennem der, og endnu sidste Gang, saavidt jeg veed, næsten med Eenstemmighed — jeg anseer det for at indeholde et Folkesønske. Nu veed jeg nok, at det er udtalt, at det er blot en Opinion, og dermed antydes det altsaa, at det er Noget, man ikke behøvede at tillægge nogen Betydning. Der ligger i dette Begreb Opinion en Forestilling om, at det er en vrang Mening, at det er noget Feilagtigt; men jeg troer, at det er dybt grundet i Folkets Tankegang, at Folket ønsker, at Hemmeligholdelsen af Erklæringer i slige Anliggender skal hæves; og at det er et Folkesønske og ikke en simpel Opinion, slutter jeg deraf, at Lovforslaget nu er kommen til os igjennem en Deel af Repræsentationen saagodt som eenstemmig. Jeg kan ikke indsee Andet, end at det derved faaer Berettigelse til at opfattes som et Folkesønske. Dersom det nu var skade-